

DIPLOMNÍ PRÁCE
ZIMNÍ SEMESTR 2018-2019

JANA TICHÁČKOVÁ

DIVADLO
PRAHA 7 - LETNÁ

VEDOUcí DIPLOMNÍ PRÁCE
Ing. arch. Jan Sedlák
Asistent ing. arch. Ivan Hnízdil

ZADÁNÍ

Úkolem diplomní práce je návrh stavby divadla na Letenské pláni v místech, které vymezuje stávající územní plán pro kulturní funkce a v návaznosti na pravidelně konaný divadelní festival Letní Letná. Stavebním programem je vytvoření alternativní scény pro cca 400 diváků a plenérové prostranství pro letní scénu, resp. chapiteau. V rámci zadání, které je výsledkem diplomní práce absolventa DAMU na katedře produkce, je definován podrobný stavební, dispoziční program. Důraz je kladem na maximální prostorovou flexibilitu vlastní scény.

MÍSTO A JEHO KONTEXT

Konkrétním místem na němž je realizován návrh divadla je západní okraj Letenské pláně, kde se setkává několik charakterů prostředí. Rozlehlý prostor vlastní Letenské pláně s relativně drobnou zástavbou okolní vilové čtvrti a městská zástavba Bubenče, vše propojeno velmi významnou městskou třídou Milady Horákové. Šířeji pojímané místo nazývané Špejchar bývalo dříve také spojujícím článkem historické části města s Bubenčí a Dejvicemi a lokálním centrem. Demolice, které proběhly v souvislosti s výstavbou kapacitní komunikace a stanice metra vedly k umrtvení dříve vitálního prostoru. V místech dnes existující tramvajové smyčky, kde dříve stály dřevěné studentské koleje známé jako Kolonka, zůstala v platném územním plánu jejich stopa v podobě plochy určené pro kulturní využití. Kolonka sestávala ze zajímavých dřevěných objektů s náznakem kubistického řešení. Místem prošla generace studentů, mezi níž bylo mnoho významných osobností a jako takové bylo toto místo svébytným kulturním fenoménem. V historii místa je také polistopadový záměr na vybudování nové budovy filharmonie a bylo také místem potenciální realizace Národní knihovny, která měla vzejít z nedávné architektonické soutěže.

V širším kontextu je návrh budovy divadla jedním z nástrojů částečné rehabilitace Špejcharu jako lokálního centra.

V zadání diplomní práce je místo určeno stavbě pevné divadelní scény jako komplementu divadelního festivalu Letní Letná tradičně zde konaného od roku 2004.

ZÁKLADNÍ POJETÍ NÁVRHU A VLASTNÍ ŘEŠENÍ

Diplomní práce je založena na poměrně podrobném studiu místa a jeho historie i problematice dané formy divadelní produkce, kterou je žánr produkovaný v rámci konaných festivalů. Tímto žánrem je tzv. nový cirkus, resp. neformální a inovativní divadelní produkce. Inspirativní zdroje, doložené v portfoliu se také odkazují k charakteru a historii daného místa, které je svěbytným parkovým-přírodním prostředím Prahy. Ve vědomí starších Pražanů spojeným mimo jiné právě s cirkusy, sportem a rekreací, nemluvě o vojenských přehlídkách a politických manifestacích před i polistopadových. V mladší generaci pak již spíše s populárním festivalem, který zde patnáct let pravidelně probíhá.

Stabilní scéna je chápána jako jeho trvalá podpora a mohla by plnit roli provozního zázemí akce, aniž by byla ztracena její specifická neformálnost.

Stavba je umístěna mimo vlastní prostor konání dnešních festivalů, avšak v přímé návaznosti na něj. Umístění a urbanistické řešení vytváří prostoru konání festivalu jakousi vstupní bránu ve směru od stanic MHD. Základní forma stavby evokuje neformálnost funkce i dočasných staveb, které byly v minulosti na pláni umísťovány. Nekonkuruje monumentalitě prostoru pláň, naopak ji svojí subtilností umocňuje. Přiznané reference k této „provizornosti“ se pozitivně odrážejí v pojetí celku. Základní půdorysná figura je zároveň jednoduchá, archetypální i účelná.

Rotunda sálu umístěná v jakémsi tamburu je doplněná dvěma provozními křídly, formou vzdáleně a patrně i nevědomě (o to sympatičtěji) upomínajícími na zaniklou Kolonku. Různorodé objemy jsou jak známkou významu funkce částí stavby, tak praktickým oddělením prostoru pro dočasnou letní scénu od rušné komunikace. Pevné jádro stavby v podobě tamburu a „vrající“ křídla obsahující podpůrné funkce mají svůj odraz i v jejich materializaci. Jižní křídlo je orientováno na vstupní aparát, východní je provozně technickým zázemím divadla. Orientace vstupu správně reaguje na hlavní směr přístupu od MHD a vytváří určitý předprostor. Neokázalost vlastního vstupu je v kontextu s pojetím divadla sympatická, nicméně architektonicky by si vstup přeci jen zasloužil zřetelnější vyjádření.

Nové formy produkce vyžadují flexibilní prostředí. To je v návrhu tvořeno především jádrem stavby, osmibokou scénou – hledištěm s možností přestaveb. Doloženo je sedm variant uzpůsobení jeviště a hlediště, od klasického, kukátka po různé formy arény. Sympatickým doplňkem dispozičního řešení je možnost vyhlídky z terasy na střeše tamburu.

Jako celek je řešení funkční a splňuje zadaný, poměrně podrobný stavební program.

ZÁVĚR

Diplomní práce je zpracována na velmi dobré úrovni jak z pohledu konceptu, architektonického a provozně dispozičního řešení tak po formální stránce. Urbanistické a architektonické řešení je invenční a odpovídá povaze funkce i místa stavby. Přehledná forma presentace usnadňuje orientaci v práci. Práce je dokladem soustředěné, zaujaté a pečlivé práce i citlivosti diplomantky.

HODNOCENÍ

Diplomantka splnila beze zbytku požadavky zadání. Projekt je zpracován kvalitně, podrobně a pečlivě. Svou závěrečnou prací diplomantka ukazuje, že je schopna řešit i složitější architektonické úkoly, před které ji praxe postaví.

Doporučuji projekt k obhajobě s návrhem klasifikace A - výborně.

ing. arch. Jan Sedlák
V Praze dne 30. 1. 2019